

Cartes

Record dels que no veuran el nou any

David Arboix i Arús. Banyoles.

Comença un nou any i s'escau felicitar tots els lectors del Diari de Girona. Quantes grans noves i experiències hem viscut plegats aquest 2014.

Deixeu-me, però, fer-vos partícips també d'una notícia que m'ha deixat frapat. Un cop més arriben, en aquestes dates, les esgarrifoses xifres de l'avortament a l'Estat espanyol -més de 100.000 infants- amb la responsabilitat, aquesta vegada, d'un govern que no ha fet res per canviar la llei i posar fi d'una vegada a aquest extermini horrorós d'éssers humans.

Els millors desitjos de pau, amor i salut però també un record molt gran per aquests nens i nenes a qui s'ha privat el dret més preuat de tota persona: la vida.

Aquest món, un somni anònim

Lluís Vilà Fernández. La Bisbal

d'Empordà.

A l'escola, un dia, em van dir que un més un sumen dos, de bona fe m'ho vaig creure. Però, és cert o només es tracta d'un acte de fe íntim i personal? Qui m'assegura aquesta certesa objectiva? Les matemàtiques i els matemàtics, i l'experiència, algú respondrà. Però d'altri pot dir que simplement es tracta d'un codi per engegar una determinada realitat, un tipus de sistema, el que tenim; l'escèptic pot opinar que el sistema és erroni des dels inicis, sabent, o no, que tot el que s'ha construït fins ara es fonamenta a partir de l'esmentat sistema, o no? M'he de creure els llibres d'història, he de tenir fe en la suposada veritat que relaten? La vida és real o potser una intuïció de realitat o, en cas contrari, simplement sigui un somni i si és així, potser que la vida d'algú estigui essent somiada per un altre ens superior? El que passa, o sembla que passa, al món, sovint, no sembla ser real, no aparenta resultar exacte que un més un sumen dos, potser un fals mirall ens reflecteix la intensitat d'un somni mal interpretat; un somni angoixant del qual un dia potser en despertem i en despertar exclamem, sort que ha estat un somni! Les matemàtiques i la història, que amb bona intenció em van explicar, probablement, formen part d'un somni anònim, qui sap si mal o ben somiat.

Eleccions sindicals

salvador llorente i varela. girona.

Les eleccions sindicals a la Generalitat són a prop i voldria aclarir algunes qüestions com a treballador i sindicalista des de fa més de 30 anys. La majoria de treballadors ens queixem que ens han tret una gran part de Drets que s'havien aconseguit, però no fem res per recuperar-los, sobretot per un motiu fonamental, que és el de no estar afiliats a cap sindicat i per tant no se senten identificats.

Com a treballador sempre he defensat i defensaré que la primera Associació a la qual s'ha d'associar un treballador és el sindicat, perquè un sindicat sense treballadors no és un sindicat, és un intent de ser un sindicat i això és el que encara tenim en aquest país. Penso en la feinada que tindran aquests sindicats per poder presentar llistes de candidats que la majoria seran "no afiliats". Des de fa molts anys he defensat que les llistes haurien de ser "obertes" i poder votar els treballadors més responsables, però ens trobem que cada sindicat presenta la seva candidatura tancada amb treballadors responsables i irresponsables que també n'hi ha, i no et

queda més remei que votar-los a tots. Jo sempre he votat però en blanc perquè sempre defensaré que les llistes siguin obertes i així poder votar els companys que cregui que són més competents, però aquest any no podrà ser, perquè la normativa és la que és i no es modificarà pas, perquè als "sindicats" que es presenten sembla que els va bé. Espero i desitjo que d'aquí a quatre anys la normativa sigui diferent no només en l'àmbit sindical sinó també polític i poder votar les persones més idònies, responsables i competents per treballar per tothom i amb tothom. Gràcies.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/01/06/cartes/704389.html?utm_source=rss